

SENTÈNCIA

Magistrat Sra.

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 16 d'abril del 2019.

VIST en judici oral i públic la causa núm. 6000191/2018, seguida per unes presumptes contravencions penals d'amenaçes lleus i coaccions lleus, contra S. C. L., nascut el 9 de setembre de 1982 a Escaldes-Engordany, fill de Pilar i de Robert, de nacionalitat andorrana; és part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Núria GARCIA VAL; és ponent la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara, que en data 28 de març del 2018 vers les 13 hores, S. C. L. coincidí amb A. S. B., amb el qual no manté, d'ençà uns anys, bona relació, a l'aparcament del Fener de la vila d'Escaldes-Engordany.

No ha quedat acreditat però que aquell dia, en S. C. L., amb ànim d'atemorir-lo, li fes entendre que li tallaria el coll, fent el gest de passar-se el dit pel coll.

Tampoc ha quedat provat que en data 9 d'abril següent, en S. C. L. es posés, amb una furgoneta, darrera del vehicle conduït per A. S. B., sense respectar la distància mínima de seguretat, obligant-lo a canviar de trajectòria, per evitar mals majors.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal considera provats els dos incidents denunciats per en A. S. B., ocorreguts en data 28 de març i 9 d'abril

del 2018, per quan indica que l'estat de nervis demostrat pel Sr. A. S. B. en el decurs de la vista oral, així ho acredita; a més, diu que l'actuació del testimoni negant-se a comparèixer per no tenir problemes amb S. C. L., també confirma la versió del perjudicat; altrament, posa de relleu que el Sr. S. C. L. ja té una condemna dictada amb anterioritat per agressió al Sr. A. S. B., fent constar ensems que els oposen diverses denúncies.

Qualifica els fets com a constitutius d'una contravenció penal d'amenaça lleu i altra de coaccions lleus, tipificades als articles 478.2 i 478.1 respectivament del Codi penal, i sent-ne S. C. L. responsable en concepte d'autor, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se li imposi, per cada contravenció penal, una pena de dos mesos d'arrest nocturn dels quals 15 dies fermes i la resta condicional qualificada a no entrar en contacte amb la víctima, amb un termini de suspensió de la condemna de 2 mesos, així com el pagament de les despeses processals causades.

RESULTANT TERCER. El lletrat Sr. Marc RIPOLL DAZA, Advocat defensor de l'encausat S. C. L., s'oposa a l'exposició de fets, qualificació jurídica i petició de pena efectuada pel Ministeri Fiscal.

Explica que només obren en autes dos versions contradictòries i que no existeix cap prova que confirmi el denunciat pel Sr. A. S. B.; afegeix que el fet que aquest s'hagi mostrat molt nerviós en el decurs de la vista oral no demostra res ja que el seu defensat, tot i que de manera molt pausada però no menys dolorosa, també ha relatat la situació que està vivint per causa del Sr. A. S. B. que no el deixa viure amb tranquil·litat, sinó que interposa constantment contra ell, denúncies sense fonament; posa de relleu que el Ministeri Fiscal no pot concloure tampoc que els fets han quedat provats, en base a una condemna anterior del Sr. S. C. L. i unes manifestacions d'un testimoni que no ha declarat mai, ni ha volgut comparèixer davant del Tribunal, potser per no cometre perjuri, i que per tant ell no ha pogut preguntar com en dret li correspon.

I per raó de tot l'exposat, demana l'absolució del seu defensat, amb imposició de les costes processals causades al Sr. A. S. B..

CONSIDERANT PRIMER. El principi de presumpció d'innocència garantit en la nostra Constitució, en el seu article 3.4, de conformitat amb els postulats de l'article 6.2 del Conveni europeu per la protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de

1950 i de vigent aplicació al Principat, suposa que tota persona acusada d'una infracció criminal es presumeix innocent, mentre la seva culpabilitat no sigui declarada legalment, i exigeix que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, lícitament obtinguda i vàlidament practicada.

CONSIDERANT SEGON : En el present cas, si bé el Sr. A. S. B. ha confirmat, davant del Tribunal, les denúncies interposades en el seu dia davant del Servei de Policia pels fets ocorreguts amb el Sr. S. C. L. els dies 28 de març i 3 d'abril del 2018, el Sr. S. C. L. els ha negat rotundament. Ha explicat que si bé es van trobar tots dos el dia 28 de març a l'aparcament del Fener, no hi va haver cap incidència, i pel que fa als fets del 3 d'abril següent diu que ni tant sols sap del que es parla.

Ens trobem doncs davant de dues versions contradictòries i si bé l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apoteagma «testis unus, testis nullus», i segons la jurisprudència dels tribunals andorrans, el testimoni de la víctima pot tenir eficàcia suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència, no és menys cert que s'exigeix sempre que no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat, que el mateix se sotmeti a contradicció i sigui ponderat pel Tribunal, tenint en compte l'absència en la víctima de qualsevol mòbil de ressentiment o enemistat vers l'acusat que pugui comprometre la seva credibilitat, així com l'existència de dades objectives perifèriques que el reforcin.

En el cas d'autes, és evident la mala relació que mantenen ambdues parts, a les que oposen diverses denúncies. A més, no ha comparegut davant del Tribunal, l'únic testimoni que el Sr. A. S. B. diu tenir dels fets ocorreguts en data 3 d'abril del 2018. Aquest no ha prestat mai declaració, ni davant del Servei de Policia ni davant de la Batllia, ni ha pogut ser preguntat per la defensa com és efectivament el seu dret, no podent-se presumir que la seva incompareixença avala precisament la tesi del Sr. A. S. B., com al·lega el Ministeri Fiscal. Tampoc l'estat de nervis demostrat pel perjudicat és un indici inequívoc de la certesa dels fets denunciats.

CONSIDERANT TERCER: Així les coses, no s'ha pogut establir davant d'aquest Tribunal, prova de culpabilitat contra S. C. L. essent bàsica l'aplicació de la presumpció d'innocència, com a principi cardinal en el procediment penal de qualsevol Estat de Dret, principi del qual el principi "*in dubio pro reo*" és una expressió particular, per tot el què procedeix l'absolució

TRIBUNAL DE CORTS

de S. C. L. de les contravencions penals d'amenaques lleus i coaccions lleus, de les que venia acusat, declarant, de conformitat amb allò que disposen els articles 174 i 175.1 del Codi de Procediment Penal, d'ofici les despeses processals causades.

No procedeix imposar-les, com demana el lletrat de l'encausat, a la part denunciant, en no haver quedat demostrat cap abús de dret per la seva part. Efectivament, l'absolució de l'encausat no ha vingut motivada per quan s'ha acreditat que els fets denunciats no es van produir, sinó simplement per la manca de prova suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència que l'empara.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

DECIDEIXO:

Absoldre S. C. L. de les contravencions penals d'amenaques lleus i coaccions lleus de les que venia acusat, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal, en un termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta sentència, ho mano i signo.